

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12909>

Un curs per oblidar

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dimecres 8 d'agost de 2018

CGTCatalunya.cat

«La persecució de docents intenta aconseguir un determinat relat de la situació, fer trontollar l'escola pública i censurar la capacitat de reflexió i anàlisi crítica»

El curs 2017-2018 ha estat fosc o amb molts claroscurs. No des del punt de vista de les activitats i les relacions educatives i afectives entre alumnat, docents i famílies, però sí en els seus aspectes més institucionals. I diguem-ho clar: aquestes col·lisions i desacords s'han produït tant amb l'estat -espanyol com amb la Generalitat. A continuació, les que al meu -parer han estat més dures i sig-nificatives.

1. Les denúncies per adoctrinament. D'una banda, la voluntat de tergiversar els fets de l'1 d'octubre i, de l'altra, la d'evidenciar el discurs de l'adoctrinament independentista de l'alumnat català van confluir per obrir 135 expedients que implicaven 500 docents, segons el delegado del gobierno. D'aquests casos, van arribar als tribunals i als mitjans de comunicació els de la Seu d'Urgell i Sant Andreu de la Barca.

En aquest darrer cas, les denúncies procedien de famílies de membres de la Guardia Civil, que acusaven vuit docents de l'Institut El Palau d'haver menyspreat i criticat les seves filles i fills en presència de la resta d'alumnes. Aquestes denúncies no es van vehicular directament al professorat suposadament involucrat, ni a la direcció del centre, ni a la inspecció educativa.

La persecució d'aquestes docents en determinats mitjans (donant noms, publicant fotos, especulant amb els seus perfils a les xarxes...), des del PP i Cs i des de les institucions de l'Estat, ha suposat un autèntic malson per a aquestes persones han demanat trasllat de centre i ha introduït la idea molt propera a la llei mordassa que determinades situacions no es comenten ni es posen a discussió amb l'alumnat, encara que ho demanin. Es tracta, doncs, d'aconseguir un determinat relat de la situació, desmuntar o fer trontollar l'escola pública i censurar la capacitat de reflexió i d'anàlisi crítica que tota educació transformadora ha de comportar.

Les respostes de la comunitat educativa han estat concentracions davant les delegaciones del gobierno, un acte a Sant Andreu de la Barca sota el lema Eduquem en llibertat el 3 de juny i una manifestació a Barcelona el 10 de juny, a més de milers de fotografies solidàries publicades a les xarxes acompanyades de la frase «Jo també soc docent d'El Palau».

2. L'aplicació de l'article 155. A banda d'usurpar l'autogovern i de destitucions i nomenaments, la mesura més significativa i, no obstant això, no la més comentada i criticada ha estat la renovació dels concerts educatius dels centres privats.

És evident que la convulsió política, la repressió i l'aplicació del 155 (dos responsables de la conselleria i pocs mesos de gestió) han complicat molt la tasca de la Generalitat en matèria educativa. Però no és menys cert que, en aquest aspecte, com en d'altres, cal voluntat i criteris per tirar endavant polítiques educatives que s'allunyin dels models neoliberals (emmarcats per la LEC, la LOMCE i el pla Bolonya) i que fomentin un model educatiu fermament ancorat en la xarxa pública amb un projecte clar cap a una educació compensadora, de qualitat i crítica.

No obstant això, el que ens trobem no va en aquesta línia. S'han mantingut les mesures neoliberals de principis de la dècada (govern Mas). La desinversió per què la LEC és d'obligat compliment i desplegament, excepte en la despesa del 6% del PIB a partir de 2018? afecta greument la qualitat de l'educació pública en temes com substitucions des del primer dia, reforços i desdoblaments, creació de nous centres públics en comptes de barracots, despeses de funcionament dels centres, formació a docents (un 65% menys respecte al 2011), recuperació salarial (de les retallades més dures en comparació amb altres territoris) i de condicions laborals de les treballadores i treballadors (no reducció d'una segona hora lectiva i caràcter lectiu de les dues hores de reducció dels i de les més grans de 55 anys), malgrat signar-les amb alguns sindicats per desconvocar una vaga al curs 2016-2017.

3. La selecció a dit del personal docent i la pèrdua de democràcia als centres públics. L'aplicació del decret de plantilles i direccions de la LEC s'ha continuat aprofundint, i el departament ha permès i fomentat el nombre de llocs de treball escollits sota criteris de les direccions dels centres, mitjançant les places amb perfil i les adjudicades per entrevistes que afecten qualsevol lloc de treball dels centres de màxima complexitat, i els de matemàtiques i llengües catalana i castellana de secundària.

La línia entre els criteris pedagògics i els criteris personals és molt difusa (com coneixen totes les persones que han estat sotmeses a situacions semblants). Si a això li afegim l'absoluta discrecionalitat que es concedeix a les direccions i el curt espai en els processos que, a més, coincideixen amb el final de curs i l'inici de les vacances, ens trobem amb centenars de casos de docents interines afectades per decisions que no són consultades ni discutides en cicles, claustres o consells escolars.

L'aplicació, de manera cada vegada més generalitzada, d'aquests criteris de selecció de personal, al gust neoliberal i gerencial, està suposant una greu alteració de la democràcia en els centres públics, no només pel que fa al personal docent, sinó també envers les famílies. Està creant un ambient de treball i de convivència de forta disciplina i manca de crítica i participació voluntària. En definitiva, de clientelisme. Les discrepàncies i les propostes alternatives totalment constructives poden ser motius de no reclamació per al curs següent.

4. Concerts educatius (especialment amb centres discriminadors). La renovació dels concerts es va fer en l'etapa del 155; no obstant això, i malgrat algunes promeses, res no sembla indicar que es prenguin mesures, ni tan sols cosmètiques.

Fa poc, una denúncia de CGT Ensenyament a la Inspecció de Treball va suposar una sanció de 50.002 Euros a l'escola Viaró per discriminació per raó de sexe i vulneració del dret a la igualtat de les dones en la contractació del professorat. Els 16 centres vinculats a l'Opus continuen rebent subvencions per valor de 30 milions d'euros.

** Emili Cortavitarte és militant de CGT Ensenyament. Article publicat al diari Jornada*

<https://www.diarijornada.coop/actualitat/20180804/un-curs-oblidar#.W2XL724CEow.twitter>